
Řím očima Denise Lisina

1.

V jaké destinaci jste zahraniční pobyt absolvoval? Co Vás vedlo k výběru této destinace?

Zahranční pobyt jsem absolvoval v Římě, na Univerzitě Tor Vergata. Řím byl pro mě jasná volba. Moje diplomová práce je věnována Giuliu Romanovi, umělci, který se zformoval v Římě v Raphaelově dílně na papežském dvoře. Samozřejmě se pak přestěhoval do Mantovy, kde vytvořil své hlavní mistrovská díla, ale kořeny jeho umění je třeba hledat v Římě. Navíc to platí nejen pro malířství 2. poloviny 15. - 1. poloviny 16. století, ale i pro antické umění, zachované v Římě, které inspirovalo renesanční umělce. Bylo pro mě velmi důležité prožít několik měsíců mezi těmito památkami, pevně zachovat v hlavě jejich vizuální představy, pochopit okolní souvislosti. Všechny tyto faktory jsou pro historika umění velmi důležité, protože umožňují vést badatelskou práci na úplně jiné úrovni.

2. Jaký typ studijního programu jste absolvoval? (Erasmus+ tj. pobyt na univerzitě nebo praktická stáž, nebo jiné).

Vycestoval jsem v rámci projektu OP VVV Zvýšení kvality vzdělávání na UK a jeho relevance pro potřeby trhu práce.

3. Jak jste zvládala cizí jazyk? Bylo pro Vás náročné komunikovat, absolvovat výuku, případně složit závěrečné atestace?

Italština pro mě byla současně výzvou i potěšením. Když jsem přijel do Říma, moje jazyková úroveň nebyla příliš vysoká. Ale dostat se do jazykového prostředí přineslo ohromující efekt. Italové velmi rádi komunikují s cizinci, i když italsky nemluví příliš dobře. Baví je, že se učíte jejich jazyk a zajímáte se o jejich kulturu. Když cítíte takovou podporu od vašeho společníka, je mnohem snazší mluvit cizím jazykem. Italové jsou obecně otevření lidé, takže pokud jedete do Říma na stáž, je docela snadné vytvořit si svůj společenský kruh. Dá se říct, že hlavní faktory, které mi umožnily zlepšit se v italštině, byly: hodiny s učitelem dvakrát týdně, přednášky na univerzitě, každodenní komunikace s rodilými mluvčími a večerní sledování italských filmů.

4. Čím Vás pobyt nejvíce obohatil? Co pokládáte za nejvíce přínosné?

Z odborného hlediska pro mě samozřejmě to byly hlavně nové znalosti o umění italské renesance a antiky. Pak jazyk – moje úroveň italštiny se během stáže výrazně zlepšila, nyní zcela svobodně rozumím a komunikuji s rodilými mluvčími.

Navíc jsem mohl dost dobře poznat Itálii a její kulturu – doprava v Itálii je celkem levná, takže cestování po zemi je cenově velmi dostupné. Z Říma se například můžete poměrně levně a rychle dostat do Umbrie, Toskánska nebo dokonce Neapole. To všechno jsou regiony, které historika umění velmi zajímají. V Itálii jsem také našel mnoho nových přátel, ke kterým se určitě ještě vrátím. Taky je třeba zmínit italskou kuchyni – když se dostanete do Itálie, ocitnete se v gastronomickém ráji, na který vám zůstanou vzpomínky na celý život.

5. Doporučil byste studijní pobyt v zahraničí dalším studentům?

Samozřejmě to pro mě byl jeden z nejzajímavějších zážitků mého života.

6. Jaké památky, církevní stavby, muzea a galerie jste navštívili a která osobně pokládáte za nejzajímavější?

Obávám se, že když začnu vyjmenovávat všechno, bude seznam příliš dlouhý a stejně si ho nikdo nepřečte. Řím má obrovské množství kostelů, veřejných i soukromých muzeí a antických památek. Obešel jsem všechny nejvýznamnější, některé jsem navštívil až několik desítek krát. Kromě toho jsem stihl uvidět spoustu muzeí a architektonických památek v regionu Lazio, Toskánsko, Umbrie, Marche a Kampánie. Možná bych řekl, že hlavním objevem pro mě byla Umbrie. Jde o mnohem méně populární mezi turisty region než například Toskánsko, ale zároveň má nejkvalitnější umělecké památky, města jsou velmi malebná a příroda nádherná.

7. Seznámili jste se v rámci zahraničního pobytu s nějakými významnými osobnostmi z oblasti historie, kultury, dějin umění, církve?

Osobně jsem potkal několik velmi dobrých profesorů na univerzitě, ale nejsem jistý, že už můžeme je považovat za významné osobnosti)) Co se týče kurzu, které jsem studoval, samozřejmě bylo tam několik nových jmen, zajímavější pro mě ale bylo poznat postavy, které jsou mi již známé, v novém kontextu. Například v kurzu o dějinách starověkého umění jsem se hodně naučil o takových historických postavách jako Pompeius a Julius Caesar z hlediska jejich role objednavatelů uměleckých děl.